

„Köszönöm szépen! Már tíz perccel ezelőtt láttam.”

És fontoskodó képpel kilépett az ebédlőből.

Lement a kis lépcsőn, amely a fedélzetre vezetett és parancsokat osztogatott a járó-kelő legénységnek. A kémények körül vad rikácsolással madarak keringtek. A láthatáron egy sötétebb csík jelezte Amerikát.

Ekkor a kapitány visszafordult az ebédlő felé, melynek hat ablaka látszott és kezét két oldalt szája mellé téve, boldog hangon kiáltott:

„Hahó! Utas! Megérkezünk!”

De az utas már néhány perce halott volt.

Zigány Miklós fordítása.

TŰZ TAMÁS:

NYUGTALANSÁG

Gyémántmezőkön bolygok én,
kalandorok dús álma úz.
Kopott kövekben szunnyadoz
a sárga tűz.

Hétköznapi hűs fővenyén
keringek körbe hallgatag.
Aranyló fényben álmodik
az őszanyag.

A tűnő órák tengerén
két mozdulat közt rámköszönt
s fehér tűzével hívogat
a drágagyöngy.

Barátaim, ne bántsatok,
ha lelkem nyugton nem marad:
az álmaimból rámragyog
a zöld smaragd.

Elomló víz az életem,
az ujjaimon átzokog
s aranyhomokká szűröm át,
míg álmodok.

Anyám, ki rettegsz szívemért,
ne sírj, ha egyszer nem találsz,
ha nem tér vissza bús fiad,
a gyöngyhalász.